

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, Līgumu par ES un Euratom līgumu)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 66/2010**(2009. gada 25. novembris)****par ES ekomarķējumu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1980/2000 (2000. gada 17. jūlijs) par pārskatīto Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu ⁽⁴⁾ paredzēja izveidot brīvprātīgu ekomarķējuma piešķiršanas sistēmu, lai popularizētu produktus, kuru ietekme uz vidi visā aprites ciklā ir iespējami maza, un lai sniegtu patērētājiem precīzu, nemaldinošu un zinātniski pamatotu informāciju par produktu ietekmi uz vidi.

(2) Regulas (EK) Nr. 1980/2000 īstenošanas pieredze liecina, ka minētā ekomarķējuma sistēma ir jāgroza, lai palielinātu tās efektivitāti un racionalizētu tās darbību.

⁽¹⁾ OV C 120, 28.5.2009., 56. lpp.

⁽²⁾ OV C 218, 11.9.2009., 50. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 2. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 26. oktobra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 237, 21.9.2000., 1. lpp.

(3) Grozītā sistēma (turpmāk "ES ekomarķējuma sistēma") būtu jāīsteno atbilstīgi Līgumu noteikumiem, tostarp jo īpaši piesardzības principam, kā noteikts EK līguma 174. panta 2. punktā.

(4) Ir jānodrošina ES ekomarķējuma sistēmas koordinēšana ar prasību noteikšanu saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem ⁽⁵⁾.

(5) ES ekomarķējuma sistēma ir daļa no ilgtspējīga patēriņa un ražošanas jomā īstenotās Kopienas politikas, kuras mērķis ir samazināt patēriņa un ražošanas negatīvo ietekmi uz vidi, veselību, klimatu un dabas resursiem. Minētā sistēma ir izstrādāta, lai ar ES ekomarķējuma palīdzību popularizētu produktus, kuri atbilst labiem ekoloģiskajiem raksturlielumiem. Tālab ir lietderīgi prasīt, lai kritēriji, kuriem produktam jāatbilst, lai varētu izmantot ES ekomarķējumu, būtu noteikti, pamatojoties uz labākajiem ekoloģiskajiem raksturlielumiem, kas sasniegti attiecībā uz šādiem produktiem Kopienas tirgū. Minētajiem kritērijiem vajadzētu būt vienkārši saprotamiem un izmantojamiem, kā arī pamatotiem ar zinātniskiem datiem, ņemot vērā visjaunākos tehnoloģiskos sasniegumus. Šiem kritērijiem vajadzētu būt uz tirgu orientētiem un attiekties tikai uz produktu radītās ietekmes uz vidi svarīgākajiem aspektiem visā aprites ciklā.

(6) Lai izvairītos no vides marķējuma sistēmu savairošanās un veicinātu labāku ekoloģisko raksturlielumu sasniegšanu visās ražošanas jomās, kuru radītā ietekme uz vidi savukārt ietekmē patērētāju izvēli, būtu jāpaplašina ES ekomarķējuma izmantošanas iespējas. Tomēr attiecībā uz pārtikas

⁽⁵⁾ OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.

un barības produktu grupām būtu jāuzsāk pētījums, lai nodrošinātu, ka kritēriji ir īstenojami un var garantēt pievienoto vērtību. Attiecībā uz pārtikas un barības produktiem, kā arī neapstrādātiem lauksaimniecības produktiem, kuri ir iekļauti Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu ⁽¹⁾ darbības jomā, būtu jāapsver izvēle, ka - lai neradītu neizpratni patērētājiem - ES ekomarķējumu varētu piešķirt vienīgi produktiem, kas ir sertificēti kā bioloģiskie produkti.

- (7) ES ekomarķējuma mērķim vajadzētu būt aizstāt bīstamas vielas ar drošākām vielām, kad vien tas ir tehniski iespējams.
- (8) Lai ES ekomarķējuma sistēmu pieņemtu plašāka sabiedrība, ir būtiski, lai vides aizsardzības nevalstiskās organizācijas (NVO) un patērētāju organizācijas ieņemtu svarīgu lomu un aktīvi iesaistītos ES ekomarķējuma kritēriju izstrādāšanā un definēšanā.
- (9) Ir vēlams, lai ikviena ieinteresētā puse varētu vadīt ES ekomarķējuma kritēriju izstrādi vai pārskatīšanu, ja tiek ievēroti vispārpieņemti procedūras noteikumi un procesu koordinē Komisija. Lai nodrošinātu Kopienas pasākumu saskaņotību, ir lietderīgi prasīt, lai ES ekomarķējuma kritēriju izstrādē un pārskatīšanā tiktu ievēroti Kopienas jaunākie stratēģiskie mērķi vides jomā, kas ietverti, piemēram, vides rīcības programmās, ilgtspējīgas attīstības stratēģijās un klimata pārmaiņu programmās.
- (10) Lai vienkāršotu ES ekomarķējuma sistēmu un samazinātu ar ES ekomarķējuma izmantošanu saistīto administratīvo slogu, novērtēšanas un pārbaudes procedūras būtu jāracionalizē.
- (11) Ir lietderīgi paredzēt ES ekomarķējuma izmantošanas nosacījumus un, lai nodrošinātu to izpildi, uzdot kompetentajām iestādēm veikt pārbaudi un aizliegt ES ekomarķējuma izmantošanu, ja minētie nosacījumi nav izpildīti. Turklāt ir lietderīgi prasīt, lai dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kuras piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un nodrošina šo noteikumu izpildi.
- (12) Lai palielinātu ES ekomarķējuma izmantošanu un iedrošinātu tos, kuru produkcija atbilst ES ekomarķējuma kritērijiem, būtu jāsamazina ES ekomarķējuma izmantošanas izmaksas.
- (13) Izmantojot veicināšanas pasākumus, kā arī informēšanas un izglītošanas kampaņas, sabiedrība būtu jāinformē vietējā, valsts un Kopienas mērogā, un jāpalielina sabiedrības

izpratne par ES ekomarķējuma sistēmu, lai patērētāji izprastu ES ekomarķējuma nozīmi un spētu izdarīt apzinātu izvēli. Tas ir arī nepieciešams, lai ražotāji un mazumtirgotāji sistēmu uzskatītu par pievilcīgāku.

- (14) Sagatavojot savus valsts zaļā publiskā iepirkuma rīcības plānus, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja pieņemt pamatnostādnes, un tās varētu apsvērt mērķu noteikšanu videi draudzīgu produktu publiskajam iepirkumam.
- (15) Lai atvieglotu ar vides marķējumu apzīmēto produktu virzīšanu tirgū valstu un Kopienas mērogā, mazinātu papilddarbu uzņēmumiem, jo īpaši MVU, un nemulsinātu patērētājus, jāveicina arī ES ekomarķējuma sistēmas un valstu ekomarķējuma sistēmu konsekvence un jāveicina to saskaņošana.
- (16) Lai nodrošinātu piešķiršanas sistēmas un tirgus uzraudzības un ES ekomarķējuma izmantošanas kontroles saskaņīgu piemērošanu Kopienā, kompetentajām iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju un pieredzi.
- (17) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (18) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt kritērijus, kuriem produktiem ir jāatbilst, lai izmantotu ES ekomarķējumu, un izdarīt grozījumus šīs regulas pielikumos. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (19) Skaidrības un juridiskās noteiktības labad Regula (EK) Nr. 1980/2000 būtu jāaizstāj ar šo regulu.
- (20) Būtu jāparedz atbilstoši pārejas noteikumi, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no Regulas (EK) Nr. 1980/2000 piemērošanas uz šīs regulas piemērošanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz noteikumus par brīvprātīgas ES ekomarķējuma sistēmas izveidi un piemērošanu.

⁽¹⁾ OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Šo regulu piemēro ikvienai precei vai pakalpojumam, ko Kopienas tirgū par atlīdzību vai bez maksas piegādā vai sniedz izplatīšanai, patēriņam vai lietošanai (turpmāk "produkti").

2. Šo regulu nepiemēro ne cilvēkiem paredzētām zālēm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽¹⁾, ne veterinārajām zālēm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm ⁽²⁾, ne arī jebkura veida medicīnas ierīcēm.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "produktu grupa" ir produktu kopums, kurus izmanto līdzīgiem mērķiem un kuri ir līdzīgi no lietošanas viedokļa, vai kuriem ir līdzīgas funkcionālas īpašības un kuri ir līdzīgi no patērētāju uztveres viedokļa;
- 2) "uzņēmējs" ir jebkurš ražotājs, izgatavotājs, importētājs, pakalpojumu sniedzējs, vairumtirgotājs vai mazumtirgotājs;
- 3) "ietekme uz vidi" ir jebkādas izmaiņas vidē, kuras pilnīgi vai daļēji izraisījis produkts sava aprites cikla laikā;
- 4) "ekoloģiskie raksturlielumi" ir ražotāja panāktie rezultāti, strādājot pie tām produkta īpašībām, kurām ir ietekme uz vidi;
- 5) "pārbaude" ir procedūra, lai apliecinātu, ka produkts atbilst konkrētiem ES ekomarķējuma kritērijiem.

4. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norīko par šajā regulā paredzēto uzdevumu izpildi atbildīgo iestādi vai iestādes valsts ministrijās vai ārpus tām (turpmāk "atbildīgā iestāde" vai "atbildīgās iestādes") un nodrošina, ka tās spēj darboties. Ja norīko vairākas kompetentās iestādes, tad attiecīgā dalībvalsts nosaka to pilnvaras un tām piemērojamās koordinācijas prasības.

2. Kompetento iestāžu struktūra ir tāda, kas garantē to neatkarību un neitralitāti, un to reglaments ir tāds, kas nodrošina veikto pasākumu pārredzamību, kā arī visu ieinteresēto personu iesaistīšanos.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes atbilst V pielikumā noteiktajām prasībām.

⁽¹⁾ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka pārbaudes procesu konsekventi, neitrāli un uzticami veic no pārbaudāmā uzņēmēja neatkarīga puse, pamatojoties uz starptautiskiem, Eiropas vai attiecīgās valsts standartiem un procedūrām attiecībā uz iestādēm, kuras pārvalda produktu sertifikācijas sistēmas.

5. pants

Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteja

1. Komisija izveido Eiropas Savienības Ekomarķējuma komiteju (ESEK), kuras sastāvā ir pārstāvji no visu dalībvalstu kompetentām iestādēm un citām ieinteresētām personām, kā minēts 4. pantā. ESEK ievēl priekšsēdētāju saskaņā ar tās reglamentu. ESEK piedalās ES ekomarķējuma kritēriju izstrādē un pārskatīšanā, kā arī jebkādā ES ekomarķējuma sistēmas īstenošanas pārskatīšanā. Turklāt tā konsultē Komisiju šajos jautājumos un palīdz tai, jo īpaši sniedzot ieteikumus par obligātajām prasībām attiecībā uz ekoloģiskajiem raksturlielumiem.

2. Komisija nodrošina, lai ESEK darbībā tiktu ievērota visu ar katru attiecīgo produktu grupu saistīto ieinteresēto personu samērīga līdzdalība, tostarp kompetento iestāžu, izgatavotāju, ražotāju, importētāju, pakalpojumu sniedzēju, vairumtirgotāju, mazumtirgotāju, jo īpaši MVU, un vides aizsardzības grupu un patērētāju organizāciju līdzdalība.

6. pants

Vispārīgās prasības saistībā ar ES ekomarķējuma kritērijiem

1. ES ekomarķējuma kritēriju pamatā ir produktiem piemērojamie ekoloģiskie raksturlielumi un Kopienas jaunākie stratēģiskie mērķi vides jomā.

2. ES ekomarķējuma kritērijos ietver vides prasības, atbilstoši kurām produktu vērtē, lai lemtu par ES ekomarķējuma piešķiršanu.

3. ES ekomarķējuma kritērijus nosaka, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem un ņemot vērā visu produktu aprites ciklu. Nosakot šādus kritērijus, novērtē:

- a) būtiskākos vidi ietekmējošus faktorus produkta aprites ciklā, jo īpaši ietekmi uz klimata pārmaiņām, iesaistīto dabu un bioloģisko daudzveidību, enerģijas un resursu patēriņu, radīto atkritumu apjomu, visu veidu emisijas vidē un piesārņojumu, ko rada bīstamu vielu fizikālie faktori kā arī izmantošana un noplūde;

- b) kaitīgu vielu aizstāšanu ar mazāk kaitīgāk vielām kā tādām vai ar alternatīvu materiālu izmantošanu vai dizaina maiņu, kad tas ir tehniski iespējams;
- c) iespēju samazināt ietekmi uz vidi produktu ilglaicīguma un otrreizējas izmantošanas dēļ;
- d) neto starpību starp videi radītajiem ieguvumiem un aprūtinājumiem, tostarp veselības un drošības aspektus, dažādos konkrēto produktu aprites posmos;
- e) sociālos un ētikas aspektus, piemēram, sniedzot atsauci uz atbilstošajām starptautiskajām konvencijām un nolīgumiem, piemēram, attiecīgajiem SDO standartiem un rīcības kodeksiem;
- f) produktu grupas ekomarķējuma kritērijus, kas izveidoti citiem vides marķējumiem, īpaši oficiāli atzītus valsts vai reģionu mērogā – EN ISO 14024 I tipa vides marķējumus – ja tie eksistē konkrētai produktu grupai, lai uzlabotu sinerģiju;
- g) cik iespējams - mērķi samazināt izmēģinājumus uz dzīvniekiem.

4. ES ekomarķējuma kritērijos ietver prasības, kuru mērķis ir nodrošināt, lai produkti, kuriem ir ES ekomarķējums, pienācīgi funkcionētu atbilstoši tiem paredzētajam izmantošanas veidam.

5. Pirms ES ekomarķējuma kritēriju izstrādes pārtikas un barības produktiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2008. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (¹), Komisija, vēlākais, līdz 2011. gada 31. decembrim veic pētījumu, izpētot iespēju ieviest ticamus kritērijus attiecībā uz ekoloģiskajiem raksturlielumiem visā šādu produktu aprites ciklā, tostarp zivsaimniecības un lauksaimniecības produktiem. Pētījumā īpaša uzmanība būtu jāpievērš ES ekomarķējuma kritēriju ietekmei uz pārtikas un barības produktiem, kā arī neapstrādātiem lauksaimniecības produktiem, kas iekļauti Regulas (EK) Nr. 834/2007 darbības jomā. Pētījumā būtu jāapsver iespēja, ka - lai neradītu neizpratni patērētājiem - ES ekomarķējumu var piešķirt vienīgi produktiem, kas ir sertificēti kā bioloģiskie produkti.

Ņemot vērā pētījuma rezultātu un ESEK atzinumu, Komisija saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem lēmumu par to, kurai pārtikas vai barības produktu grupai, ja tāda ir, iespējams izstrādāt ES ekomarķējuma kritērijus.

6. ES ekomarķējumu nedrīkst piešķirt nedz precēm, kuras satur vielas vai preparātus/maisījumus, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu

un iepakojšanu (²) ir klasificēti kā toksiski, bīstami videi, kancerogēni, mutagēni vai reproduktīvajai funkcijai toksiski (CMR), nedz precēm, kuras satur vielas, kas minētas 57. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (³).

7. Komisija var pieņemt pasākumus, lai piešķirtu atkāpes no 6. punkta attiecībā uz atsevišķu produktu kategorijām, kuri satur 6. punktā minētās vielas, un tikai tādā gadījumā, ja nav tehniski iespējams tos kā tādus aizstāt vai izmantot alternatīvus materiālus vai mainīt dizainu, vai gadījumā, ja produktiem ir ievērojami lielāki vispārējie ekoloģiskie raksturlielumi salīdzinājumā ar citiem tās pašas kategorijas produktiem. Atkāpes nepiešķir attiecībā uz vielām, kuras atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. panta kritērijiem un saskaņā ar šīs regulas 59. panta 1. punktā aprakstīto procedūru ir identificētas maisījumos, materiālos (jebkurā homogenā tā daļā vai kompleksā materiālā) koncentrācijā, kura ir lielāka par 0,1 % masas procenta apjomā (svars/svars). Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7. pants

ES ekomarķējuma kritēriju izstrāde un pārskatīšana

1. Pēc apspriešanās ar ESEK Komisija, dalībvalstis, kompetentās iestādes un citas iesaistītās personas var ierosināt un vadīt ES ekomarķējuma kritēriju izstrādi vai pārskatīšanu. Ja kritēriju izstrādes vadīšanu uztic šādām citām iesaistītajām personām, tām jāparāda zināšanas produkta jomā, kā arī spēja procesu vadīt neitrāli un saskaņā ar šīs regulas mērķiem šajā sakarā priekšroku dod konsorcijiem, kuru sastāvā ir vairāk nekā viena interešu grupa.

Puse, kura uzsāk un vada ES ekomarķējuma kritēriju izstrādi vai pārskatīšanu, saskaņā ar I pielikuma A daļā noteikto procedūru sagatavo šādus dokumentus:

- a) sākotnējo ziņojumu;
- b) kritēriju priekšlikuma projektu;
- c) tehnisko ziņojumu, kurš pamato kritēriju priekšlikuma projektu;
- d) noslēguma ziņojumu;
- e) rokasgrāmatu ES ekomarķējuma potenciālajiem izmantotājiem un kompetentajām iestādēm;
- f) rokasgrāmatu valsts iestādēm, kuras slēdz līgumus par publiskajiem iepirkumiem.

Šos dokumentus iesniedz Komisijai un ESEK.

(¹) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

(²) OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.

(³) OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

2. Ja attiecībā uz citu ekomarķējuma sistēmu, kura atbilst EN ISO 14024 I tipa vides marķējuma prasībām, jau ir izstrādāti kritēriji tādi produkti grupai, kurai ES ekomarķējuma kritēriji nav noteikti, jebkura dalībvalsts, kura atzīst šo citu ekomarķējuma sistēmu, pēc apspriešanās ar Komisiju un ESEK ir tiesīga ierosināt šo kritēriju iekļaušanu ES ekomarķējuma sistēmā.

Šādos gadījumos var piemērot saīsinātu kritēriju izstrādes procedūru, kas noteikta I pielikuma B daļā, ar noteikumu, ka ierosinātie kritēriji ir izstrādāti saskaņā ar I pielikuma A daļu. Šo procedūru vada vai nu Komisija, vai dalībvalsts, kas saskaņā ar 1. punktu ir ierosinājusi saīsināto kritēriju izstrādes procedūru.

3. Ja ir nepieciešama kritēriju nebūtiska pārskatīšana, var piemērot I pielikuma C. daļā noteikto saīsināto pārskatīšanas procedūru.

4. ESEK un Komisija līdz 2011. gada 19. februāris vienojas par darba plānu, kurā ir iekļauta stratēģija un produktu grupu saraksts, kas nav pilnīgs. Šajā plānā apsvērs citas Kopienas darbības (piemēram, zaļa publiskā iepirkuma jomā), un to var atjaunināt saskaņā ar Kopienas jaunākajiem stratēģiskajiem mērķiem vides jomā. Šo plānu regulāri atjaunina.

8. pants

ES ekomarķējuma kritēriju noteikšana

1. Provizoriskos ES ekomarķējuma kritērijus izstrādā saskaņā ar I pielikumā noteikto procedūru un ņemot vērā darba plānu.

2. Vēlākais, deviņus mēnešus pēc apspriešanās ar ESEK Komisija pieņem pasākumus ES ekomarķējuma kritēriju noteikšanai katrā produktu grupā. Šo pasākumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Galīgajā priekšlikumā Komisija ņem vērā ESEK piezīmes un skaidri izceļ, dokumentē un sniedz paskaidrojumus par to, kāpēc galīgajā priekšlikumā salīdzinājumā ar priekšlikuma projektu ir veiktas jebkādas izmaiņas pēc apspriešanās ar ESEK.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Ar 2. punktā minētajiem pasākumiem Komisija:

- a) nosaka prasības, kas jāizpilda, novērtējot konkrētu produktu atbilstību ES ekomarķējuma kritērijiem ("novērtējuma prasības");
- b) norāda trīs būtiskākos vides faktorus katrā produktu grupai, kurus drīkst attēlot II pielikumā aprakstītajā papildus uzlīmē ar teksta logu;

c) katrā produktu grupai norāda atbilstīgu kritēriju un novērtējuma prasību spēkā esamības laiku;

d) norāda produkta mainīguma pakāpi, kāda pieļaujama c) apakšpunktā minētajā spēkā esamības laikā.

4. Nosakot ES ekomarķējuma kritērijus, cenšas neieviekt pasākumus, kuru īstenošana varētu radīt nesamērīgu administratīvo un ekonomisko slogu MVU.

9. pants

ES ekomarķējuma piešķiršana un tā izmantošanas noteikumi un nosacījumi

1. Visi uzņēmēji, kas vēlas izmantot ES ekomarķējumu, iesniedz pieteikumu 4. pantā minētajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) ja produkta izcelsme ir tikai vienā dalībvalstī, tad pieteikumu iesniedz dalībvalsts kompetentajai iestādei;
- b) ja viena veida produkta izcelsme ir vairākās dalībvalstīs, tad pieteikumu var iesniegt kompetentajai iestādei kādā no attiecīgajām dalībvalstīm;
- c) ja produkta izcelsme ir ārpus Kopienas, pieteikumu iesniedz jebkuras tādas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā produktu paredzēts laist tirgū vai kurā tas jau ir laists tirgū.

2. ES ekomarķējuma forma ir norādīta II pielikumā.

ES ekomarķējumu var izmantot tikai saistībā ar produktiem, kuri atbilst ES ekomarķējuma kritērijiem, ko piemēro attiecīgiem produktiem, un kuriem ir piešķirts ES ekomarķējums.

3. Pieteikumos norāda pilnīgu uzņēmēja kontaktinformāciju, kā arī attiecīgo produkta grupu, un pilnīgu produkta aprakstu, kā arī citu informāciju, kuru pieprasa kompetentā iestāde.

Pieteikumos iekļauj visus attiecīgos dokumentus, kas vajadzīgi saskaņā ar atbilstošo Kopienas pasākumu, ar kuru nosaka ES ekomarķējuma kritērijus attiecīgajai produktu grupai.

4. Kompetentā iestāde, kurai iesniedz pieteikumu, iekasē maksu par pieteikumu saskaņā ar III pielikumu. ES ekomarķējumu drīkst izmantot tikai ar nosacījumu, ka maksājumi ir veikti laikus.

5. Divos mēnešos pēc pieteikuma saņemšanas attiecīgā kompetentā iestāde pārbauda, vai ir iesniegti visi minētie dokumenti un to paziņo uzņēmējam. Kompetentā iestāde noraida pieteikumu, ja uzņēmējs visus dokumentus neiesniedz sešos mēnešos pēc šāda paziņojuma saņemšanas.

Ja visi dokumenti ir iesniegti un kompetentā iestāde ir pārbaudījusi, ka produkts atbilst ES ekomarķējuma kritērijiem un novērtējuma prasībām, kas publicētas saskaņā ar 8. pantu, kompetentā iestāde katram produktam piešķir reģistrācijas numuru.

Uzņēmēji sedz testēšanas un atbilstības ES ekomarķējuma kritērijiem novērtēšanas izmaksas. Uzņēmējiem var likt apmaksāt ceļa un uzturēšanas izdevumus, ja pārbaudi ir nepieciešams veikt uz vietas ārpus dalībvalsts, kurā atrodas kompetentā iestāde.

6. Ja ES ekomarķējuma kritēriji paredz ražošanas iekārtu atbilstību noteiktām prasībām, tad tādas prasības ievēro visās ražotnēs, kur ražo attiecīgo produktu, kuram ir ES ekomarķējums. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde veic pārbaudes uz vietas vai šādam nolūkam norīko pilnvarotu pārstāvi.

7. Kompetentās iestādes pirmām kārtām atzīst tādus testus, kas ir akreditēti saskaņā ar ISO 17025, un tādu struktūru veiktas pārbaudes, kas ir akreditētas saskaņā ar EN 45011 standartu vai tam pielīdzināmu starptautisku standartu. Kompetentās iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu novērtēšanas un pārbaudes procedūru efektīvu un konsekventu īstenošanu, jo īpaši ar 13. pantā minētās darbgrupas starpniecību.

8. Kompetentā iestāde ar katru uzņēmēju noslēdz līgumu, ietverot ES ekomarķējuma izmantošanas noteikumus (tostarp noteikumus par ES ekomarķējuma atļaujas izsniegšanu un anulēšanu, īpaši pēc kritēriju pārskatīšanas). Šajā nolūkā izmanto standarta līgumu saskaņā ar paraugu IV pielikumā.

9. Uzņēmējs drīkst produktam uzlikt ES ekomarķējumu tikai pēc līguma noslēgšanas. Uzņēmējs uz ES ekomarķētā produkta norāda arī reģistrācijas numuru.

10. Kompetentā iestāde, kas produktam piešķirusi ES ekomarķējumu, paziņo to Komisijai. Komisija izveido kopēju reģistru un regulāri to atjaunina. Šis reģistrs ir publiski pieejams ES ekomarķējuma jautājumiem veltītā tīmekļa vietnē.

11. ES ekomarķējumu drīkst izmantot uz produktiem, kuriem piešķirts ES ekomarķējums, un ar tiem saistītajos reklāmas materiālos.

12. ES ekomarķējuma piešķiršana neietekmē Kopienas vai valstu tiesību aktos noteikto vides prasību vai citus aspektus reglamentējošo prasību ievērošanu dažādos produkta aprites posmos.

13. ES ekomarķējuma izmantošanas tiesības neietver ES ekomarķējuma izmantošanu par preču zīmes sastāvdaļu.

10. pants

Tirgus uzraudzība un ES ekomarķējuma izmantošanas kontrole

1. Aizliegts nepatiesā vai maldinošā veidā reklamēt vai izmantot apzīmējumus vai logotipus, kurus iespējams sajaukt ar ES ekomarķējumu.

2. Produktiem, kuriem tā piešķirusi ES ekomarķējumu, kompetentā iestāde regulāri veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka produkts atbilst ES ekomarķējuma kritērijiem un novērtējuma prasībām, kas publicētas saskaņā ar 8. pantu. Kompetentā iestāde šādas pārbaudes pēc vajadzības veic arī pēc sūdzības saņemšanas. Minētās pārbaudes var veikt izlases veidā.

Kompetentā iestāde, kas produktam piešķirusi ES ekomarķējumu, informē ES ekomarķējuma izmantotāju par visām sūdzībām, kuras saņemtas par produktiem, kam ir ES ekomarķējums, un tā var pieprasīt, lai izmantotājs reaģē uz šīm sūdzībām. Kompetentā iestāde ir tiesīga neatklāt izmantotājam sūdzības iesniedzēja identitāti.

3. ES ekomarķējuma izmantotājs atļauj kompetentajai iestādei, kas produktam piešķirusi ES ekomarķējumu, veikt vajadzīgās izmeklēšanas, lai uzraudzītu produktu grupai noteikto kritēriju un 9. panta prasību pastāvīgu ievērošanu.

4. ES ekomarķējuma izmantotājs pēc tās kompetentās iestādes pieprasījuma, kas produktam piešķirusi ES ekomarķējumu, nodrošina piekļuvi telpām, kurās attiecīgais produkts tiek ražots.

Šādu pieprasījumu var izdarīt jebkurā pieņemamā laikā un bez iepriekšēja paziņojuma.

5. Ja jebkura kompetentā iestāde pēc tam, kad tā ir devusi ES ekomarķējuma izmantotājam iespēju iesniegt savus apsvērumus, konstatē, ka produkts, kuram ir ES ekomarķējums, neatbilst attiecīgajai produktu grupai noteiktajiem kritērijiem vai ka ES ekomarķējums netiek izmantots saskaņā ar 9. pantu un 10. panta 1. punktu, tā vai nu aizliedz izmantot ES ekomarķējumu šiem produktiem, vai arī - ja ES ekomarķējumu piešķirusi cita kompetentā iestāde - informē šo kompetento iestādi. Šis regulas 9. panta 4. punktā minētās maksas ES ekomarķējuma izmantotājam neatlīdzina ne pilnīgi, ne daļēji.

Kompetentā iestāde par šādu aizliegumu tūlīt informē visas pārējās kompetentās iestādes un Komisiju.

6. Kompetentā iestāde, kas ir piešķirusi produktam ES ekomarķējumu, neizpauž un neizmanto ar ES ekomarķējuma izmantošanas piešķiršanu nesaistītiem mērķiem informāciju, kura tai kļuvusi pieejama laikā, kad veikts novērtējums par to, kā ES ekomarķējuma izmantotājs ievēro 9. pantā paredzētos ES ekomarķējuma izmantošanas noteikumus.

Tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu iesniegto dokumentu aizsardzību pret viltošanu un nelikumīgu piesavināšanos.

11. pants

Ekomarķējuma sistēmas dalībvalstīs

1. Ja ir publicēti ES ekomarķējuma kritēriji attiecīgai produktu grupai, tad citas, valsts vai reģionālā līmenī oficiāli atzītas ekomarķējuma sistēmas, EN ISO 14024 I tipa ekomarķējuma sistēmas, kas publikācijas laikā neaptver minēto produktu grupu, uz šo produktu grupu var attiecināt vienīgi tad, ja minēto sistēmu paredzētie kritēriji ir tikpat stingri kā ES ekomarķējuma kritēriji vai stingrāki.

2. Lai saskaņotu Eiropas ekomarķējuma sistēmu (EN ISO 14024 I tips) kritērijus, ES ekomarķējuma kritērijos arī ņem vērā pašreizējos kritērijus, kuri izstrādāti dalībvalstīs oficiāli atzītas ekomarķējuma sistēmās.

12. pants

ES ekomarķējuma popularizēšana

1. Dalībvalstis un Komisija sadarbībā ar ESEK vienojas par konkrētu darbības plānu, lai popularizētu ES ekomarķējuma lietošanu:

- a) rīkojot izpratnes veidošanas un informācijas, kā arī sabiedrības izglītošanas kampaņas patērētājiem, ražotājiem, publisko iepirkumu organizētājiem, tirgus dalībniekiem, mazumtirgotājiem un plašai sabiedrībai;
- b) veicinot sistēmas pārņemšanu, īpaši MVU;

tādējādi atbalstot ekomarķējuma sistēmas attīstību.

2. ES ekomarķējuma popularizēšanai var izmantot ES ekomarķējuma tīmekļa vietni, visās Kopienas valodās sniedzot galveno informāciju un reklāmas materiālus par ES ekomarķējumu, kā arī informāciju par to, kur iegādāties produktus ar ES ekomarķējumu.

3. Dalībvalstis veicina to, ka tiek izmantota Rokasgrāmata iestādēm, kas organizē publiskos iepirkumus, kā norādīts I pielikuma A daļas 5. punktā. Šim nolūkam dalībvalstīs apsver, piemēram, mērķu noteikšanu produktu iepirkumam, kuri atbilst minētajā rokasgrāmatā noteiktajiem kritērijiem.

13. pants

Informācijas un pieredzes apmaiņa

1. Lai veicinātu šīs regulas konsekvētu īstenošanu, kompetentās iestādes regulāri apmainās ar informāciju un pieredzi, jo īpaši par 9. un 10. panta piemērošanu.

2. Šim nolūkam Komisija izveido kompetento iestāžu darbagrupu. Darbagrupa tiekas vismaz divas reizes gadā. Ceļa izdevumus sedz Komisija. Darbagrupa ievēl priekšsēdētāju un izstrādā savu reglamentu.

14. pants

Ziņojums

Komisija līdz 2015. gada 19. februāris iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par ES ekomarķējuma sistēmas īstenošanu. Ziņojumā ietver arī norādes par minētās sistēmas elementu iespējamo pārskatīšanu.

15. pants

Pielikumu grozīšana

Komisija var grozīt pielikumus, tostarp mainīt III pielikumā paredzētās maksas maksimālo apjomu, ņemot vērā nepieciešamību segt sistēmas darbības izmaksas.

Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

16. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

17. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par pieņemtajiem noteikumiem un nekavējoties informē par visiem turpmākajiem tajos izdarītajiem grozījumiem.

18. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1980/2000 atceļ.

19. pants

Pārejas noteikumi

Regulu (EK) Nr. 1980/2000 turpina piemērot līgumiem, kas noslēgti saskaņā ar tās 9. pantu līdz šajos līgumos norādītajam beigu datumam, izņemot minētās regulas noteikumus par maksām.

Šādiem līgumiem piemēro šīs regulas 9. panta 4. punktu un III pielikumu.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2009. gada 25. novembris

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
Å. TORSTENSSON

I PIELIKUMS

ES EKOMARĶĒJUMA KRITĒRIJU IZSTRĀDES UN PĀRSKATĪŠANAS PROCEDŪRA

A. Standarta procedūra

Jāsagatavo turpmāk minētie dokumenti.

1. Sākotnējais ziņojums

Sākotnējā ziņojumā iekļauj šādus elementus:

- skaitļos izteikts ar produktu grupu saistītā potenciālā videi radītā ieguvuma novērtējums, ņemot vērā arī ieguvumu no citām līdzīgām Eiropas un valstu vai reģionālām EN ISO 14024 I tipa ekomarķējuma sistēmām,
- produktu grupas izvēles un sastāva pamatojums,
- apsvērumi par jebkādiem iespējamiem tirdzniecības jautājumiem,
- cita veida vides marķējuma kritēriju analīze,
- produktu grupas jomā spēkā esošie tiesību akti un pašreizējās likumdošanas iniciatīvas,
- analīzi par iespējām bīstamas vielas kā tādas aizstāt ar drošākām vielām, vai izmantot alternatīvus materiālus vai mainīt dizainu, kad vien tas ir tehniski iespējams, jo īpaši attiecībā uz vielām, kuras uzskata par ļoti bīstamām, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1907/2006. 57. pantā,
- Kopienas iekšējā tirgus dati par attiecīgo jomu, tostarp par apjomiem un apgrozījumu,
- produktu ar ES ekomarķējumu pašreizējās un nākotnes iespējas ieiešanai tirgū,
- ar produktu grupu saistītās ietekmes uz vidi līmenis un būtiskums kopumā, kas novērtēts, pamatojoties uz jauniem vai jau veiktiem aprites cikla pētījumiem. Var izmantot arī citus zinātniskus pierādījumus. Būtiskie un pretrunīgie jautājumi jāizklāsta detalizēti un jānovērtē,
- atsaucis par savāktajiem un ziņojuma sagatavošanā izmantotajiem datiem un informāciju.

Kritēriju izstrādes laikā sākotnējo ziņojumu ievieto ES ekomarķējuma jautājumiem veltītajā Komisijas tīmekļa vietnē komentēšanai un atsauksmēm.

Ja kritērijus izstrādā pārtikas un barības produktu grupām, tad sākotnējā ziņojumā ar atsauci uz pētījumu, kas veikts saskaņā ar 6. panta 5. punktu, jāparāda ka:

- izstrādājot ES ekomarķējuma kritērijus izvēlētajam produktam, iegūst faktisku pievienoto vērtību,
- ES ekomarķējumā ir ņemts vērā viss produkta aprites cikls, un
- ES ekomarķējuma izmantošana attiecīgajam produktam neizraisīs neizpratni salīdzinājumā ar citiem pārtikas marķējumiem.

2. Kritēriju priekšlikuma projekts un ar to saistītais tehniskais ziņojums

Pēc sākotnējā ziņojuma publicēšanas sagatavo kritēriju priekšlikuma projektu un to pamatojošu tehnisko ziņojumu.

Piedāvātie kritēriji atbilst šādām prasībām:

- tie pamatojas uz Kopienas tirgū pieejamajiem produktiem ar labākajiem ekoloģiskajiem raksturlielumiem visa aprites cikla laikā un atbilst orientējoši 10 %-20 % no Kopienas tirgū pieejamajiem produktiem ar labākajiem ekoloģiskajiem raksturlielumiem visa aprites cikla laikā,
- lai pieļautu nepieciešamo elastīgumu, precīzu procentuālo daudzumu nosaka, katru gadījumu novērtējot atsevišķi, un jebkurā gadījumā ar mērķi veicināt videi visdraudzīgākos produktus un nodrošinot, ka patērētājiem tiek dota pietiekama izvēle;
- tajos ņem vērā neto starpību starp videi radītajiem ieguvumiem un apgrūtinājumiem, tostarp veselības un drošības aspektus; attiecīgā gadījumā ņem vērā sociālos un ētikas aspektus, piemēram, sniedzot atsauci uz atbilstošajām starptautiskajām konvencijām un nolīgumiem, piemēram, attiecīgajiem ILO standartiem un rīcības kodeksiem.
- tie izriet no būtiskākajiem produkta radītās ietekmes uz vidi aspektiem, ir izteikti, ciktāl iespējams, kā svarīgākie produkta ekoloģisko raksturlielumu tehniskie rādītāji un ir novērtējami saskaņā ar šīs regulas noteikumiem,
- tie balstīti uz pamatotiem datiem un informāciju, kas, ciktāl iespējams, ir reprezentatīva attiecībā uz Kopienas tirgu,
- tie balstīti uz aprites cikla datiem un kvantitatīvu ietekmi uz vidi, ja iespējams, saskaņā ar Eiropas standartsistēmām par aprites ciklu datiem (*European Reference Life Cycle Data Systems –ELCD*),
- tos nosakot, ņem vērā visu ieinteresēto personu viedokļus, kuras piedalījās apspriešanas procesā,
- attiecībā uz definīcijām, testēšanas metodēm un tehniskajiem un administratīvajiem dokumentiem tie ir saskaņīgi ar produktu grupai spēkā esošajiem tiesību aktiem,
- tajos ņem vērā atbilstošo Kopienas politiku un citās, saistītu produktu grupu jomās paveikto darbu.

Kritēriju priekšlikuma projektu sagatavo tā, lai tas būtu viegli saprotams personām, kuras vēlas to izmantot. Tajā ietver katra kritērija pamatojumu un izskaidro ar katru kritēriju saistītos ieguvumus videi. Tas uzsver kritērijus, kas atbilst galvenajām vides īpašībām.

Tehniskajā ziņojumā ietver vismaz šādus elementus:

- katras prasības un kritērija zinātnisks izskaidrojums,
- ekoloģiskos raksturlielumus, kuri tiks sasniegti kritēriju kopuma piemērošanas rezultātā, skaitliskās vērtības, salīdzinot tās ar tirgū esošiem vidusmēra produktiem atbilstošajiem ekoloģiskajiem raksturlielumiem,
- paredzamās kritēriju kopuma ietekmes uz vidi un ekonomiskās un sociālās ietekmes novērtējums,
- atbilstošas testēšanas metodes dažādo kritēriju novērtēšanai,
- testēšanas izmaksu aplēse,
- par katru kritēriju – informācija par visiem testiem, ziņojumiem un citiem dokumentiem, kas ekomarķējuma izmantotājiem jānodrošina pēc kompetentās iestādes pieprasījuma saskaņā ar 10. panta 3. punktu.

Kritēriju priekšlikuma projektu un tehnisko ziņojumu nodod sabiedriskai apspriešanai, ievietojot tos ES ekomarķējuma jautājumiem veltītajā Komisijas tīmekļa vietnē komentēšanai. Puse, kura vada produktu grupas izstrādi, priekšlikumu un ziņojumu izplata visām ieinteresētajām personām.

Kritēriju projektu apspriež vismaz divās darbgrupas sanāksmēs, uz kurām uzaicina visas ieinteresētās personas, tostarp kompetentās iestādes, nozares pārstāvjus (arī MVU), arodbiedrības, mazumtirgotājus, importētājus, vides aizsardzības un patērētāju organizācijas. Arī Komisija piedalās šajās sanāksmēs.

Kritēriju priekšlikuma projekts un tehniskais ziņojums ir pieejams vismaz vienu mēnesi pirms pirmās darbgrupas sanāksmes. Arī visus turpmākos kritēriju priekšlikumu projektus iesniedz vismaz mēnesi pirms nākamajām sanāksmēm. Visus kritēriju maiņas priekšlikumus turpmākajos projektos pamato, un pamatojumu pilnībā izskaidro un dokumentē, atsaucoties uz diskusijām atklātajās darbgrupu sanāksmēs un uz sabiedriskās apspriešanas gaitā saņemtajiem komentāriem.

Uz visiem kritēriju izstrādes procesā saņemtajiem komentāriem sniedz atbildes, norādot, vai komentārus pieņems vai noraidīs un kādēļ.

3. *Galīgais ziņojums un kritēriji*

Galīgajā ziņojumā iekļauj šādus elementus.

Skaidras atbildes uz visiem komentāriem un priekšlikumiem, norādot, vai tie ir pieņemti vai noraidīti un kādēļ. Attiecīgai pret ieinteresētajām personām no Eiropas Savienības un no citām valstīm jābūt vienlīdzīgai.

Turklāt iekļauj šādus elementus:

- kopsavilkums uz vienas lappuses par to, cik liels ir kompetento iestāžu atbalsts kritēriju projektam,
- kopsavilkuma saraksts par visiem kritēriju izstrādes darba gaitā aprītē bijušajiem dokumentiem, norādot katra dokumenta nosūtīšanas datumu un katra dokumenta adresātu un pievienojot attiecīgo dokumentu kopijas,
- darbā vai apspriešanā iesaistīto vai atzinumu sniegušo ieinteresēto personu saraksts un šo personu kontaktinformācija,
- ziņojuma kopsavilkums,
- trīs galvenos vides faktorus produktu grupai, kuru drīkst attēlot saskaņā ar II pielikumā aprakstītajā papildus uzlīmē ar teksta logu;
- mārketinga un komunikācijas stratēģijas priekšlikums par konkrēto produktu grupu.

Visus par galīgo ziņojumu saņemtos apsvērumus ņem vērā, un pēc pieprasījuma sniedz informāciju par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti pēc komentāru saņemšanas.

4. *Rokasgrāmata ES ekomarķējuma potenciālajiem izmantotājiem un kompetentajām iestādēm*

Sagatavo rokasgrāmatu, lai palīdzētu potenciālajiem ES ekomarķējuma izmantotājiem un kompetentajām iestādēm novērtēt produktu atbilstību kritērijiem.

5. *Rokasgrāmata iestādēm, kas organizē publiskos iepirkumus*

Sagatavo rokasgrāmatu ar norādījumiem par ES ekomarķējuma kritēriju izmantošanu iestādēm, kuras slēdz līgumus par publiskajiem iepirkumiem.

Komisija nodrošinās potenciālajiem izmantotājiem un kompetentajām iestādēm paredzētās rokasgrāmatas paraugu un iestādēm, kas slēdz līgumus par publiskajiem iepirkumiem, paredzētās rokasgrāmatas paraugu, kas abi tulkoti visās Kopienas oficiālajās valodās.

B. *Saīsinātā procedūra, ja kritēriji izstrādāti citās EN ISO 14024 I tipa ekomarķējuma sistēmās*

Komisijai iesniedz vienotu ziņojumu. Šajā ziņojumā ietver nodaļu, kurā pierāda, ka A daļā paredzētās tehniskās un attiecībā uz apspriešanu izvirzītās prasības ir izpildītas, un pievieno arī kritēriju priekšlikuma projektu, rokasgrāmatu ES ekomarķējuma potenciālajiem izmantotājiem un kompetentajām iestādēm un rokasgrāmatu iestādēm, kas slēdz līgumus par publiskajiem iepirkumiem.

Ja Komisiju apmierina ziņojums un ja kritēriji atbilst A daļā minētajām prasībām, ziņojumu un kritēriju priekšlikuma projektu nodod sabiedriskai apspriešanai, uz diviem mēnešiem ievietojot to komentēšanai ES ekomarķējuma jautājumiem veltītajā Komisijas tīmekļa vietnē.

Uz visiem kritēriju sabiedriskās apspriešanas laikā saņemtajiem komentāriem sniedz atbildi, norādot, vai tos pieņems vai noraidīs un kādēļ.

Ņemusi vērā sabiedriskās apspriešanas laikā veiktās izmaiņas un ja neviena dalībvalsts nepieprasa noturēt atklātu darbagrupas sanāksmi, Komisija, saskaņā ar 8. pantu, drīkst apstiprināt kritērijus.

Pēc jebkuras dalībvalsts pieprasījuma par kritēriju projektu sasauc atklātu darbgrupas sanāksmi, kurā piedalās visas ieinteresētās personas, tostarp kompetentās iestādes, nozares pārstāvji (arī MVU), arodbiedrības, mazumtirgotāji, importētāji, vides aizsardzības un patērētāju organizācijas. Arī Komisija piedalās šajās sanāksmēs.

Ņēmusi vērā sabiedriskās apspriešanas laikā vai darbgrupas sanāksmes gaitā veiktās izmaiņas, Komisija var apstiprināt kritērijus saskaņā ar 8. pantu.

C. **Saīsinātā procedūra kritēriju nebūtiskai pārskatīšanai**

Komisija sagatavo ziņojumu, kurā ir šāda informācija:

- pamatojums, kāpēc nav nepieciešama kritēriju pilnīga pārskatīšana, bet gan kritēriju un to stingrības līmeņu vienkārša atjaunināšana,
- tehniskā daļa ar atjauninātiem iepriekšējiem tirgus datiem, kuri ir izmantoti kritēriju noteikšanā,
- pārskatīto kritēriju priekšlikuma projekts,
- ekoloģisko raksturlielumu, kuri tiks sasniegti kritēriju kopuma piemērošanas rezultātā, skaitliskās vērtības, salīdzinot tās ar tirgū esošiem vidusmēra produktiem atbilstošajiem ekoloģiskajiem raksturlielumiem,
- pārskatīta rokasgrāmata potenciālajiem ES ekomarķējuma izmantotājiem un kompetentajām iestādēm, un
- un pārskatīta rokasgrāmata valsts iestādēm, kuras slēdz līgumus par publiskajiem iepirkumiem.

Ziņojumu un kritēriju priekšlikuma projektu nodod sabiedriskai apspriešanai, uz diviem mēnešiem ievietojot tos ES ekomarķējuma jautājumiem veltītajā Komisijas tīmekļa vietnē komentēšanai.

Uz visiem kritēriju sabiedriskās apspriešanas laikā saņemtajiem komentāriem sniedz atbildi, norādot, vai tos pieņems vai noraidīs un kādēļ.

Ņēmusi vērā sabiedriskās apspriešanas laikā veiktās izmaiņas un ja neviena dalībvalsts nepieprasa noturēt atklātu darbgrupas sanāksmi, Komisija drīkst apstiprināt kritērijus saskaņā ar 8. pantu.

Pēc jebkuras dalībvalsts pieprasījuma par kritēriju projektu sasauc atklātu darbgrupas sanāksmi, kurā piedalās visas ieinteresētās personas, tostarp kompetentās iestādes, nozares pārstāvji (arī MVU), arodbiedrības, mazumtirgotāji, importētāji, vides aizsardzības un patērētāju organizācijas. Arī Komisija piedalās šajās sanāksmēs.

Ņēmusi vērā sabiedriskās apspriešanas laikā vai darbgrupas sanāksmes gaitā veiktās izmaiņas, Komisija var apstiprināt kritērijus saskaņā ar 8. pantu.

II PIELIKUMS

ES EKOMARKĒJUMA FORMA

ES ekomarkējums ir vienā no šīm formām:

Uzlīme:

Papildu uzlīme ar teksta logu (iespēja uzņēmējam šo teksta logu izmantot un izmantotajam tekstam jābūt tādām, kāds norādīts attiecīgajos produktu grupas kritērijos):

Uz produkta norāda arī ES ekomarkējuma reģistrācijas numuru. Tam ir šāda forma:

EU Ecolabel: xxxx/yyy/zzzzz

kurā ar xxxx apzīmē reģistrācijas valsti, yyy – produktu grupu un zzzzz – kompetentās iestādes piešķirto numuru.

Uzlīmi, papildu uzlīmi ar teksta logu un reģistrācijas numuru drukā vai nu divās krāsās (pantons Nr. 347 (zaļš) zieda kātam un lapām, "E" simbolam, tīmekļa vietnes adresei un ES akronīmam un pantons Nr. 279 visiem pārējiem elementiem, tekstam un malām), vai arī melnu uz balta vai baltu uz melna.

III PIELIKUMS

MAKSAS

1. **Pieteikuma maksa**

Kompetentā iestāde, kurai iesniedz pieteikumu, iekasē maksu saskaņā ar pieteikuma apstrādes faktiskajām administratīvajām izmaksām. Šī maksa nav mazāka par EUR 200 un lielāka par EUR 1 200.

Attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem ⁽¹⁾ un jaunattīstības valstu uzņēmējiem maksimālā pieteikuma maksa nepārsniedz EUR 600.

Mikrouzņēmumu ⁽¹⁾ gadījumā maksimālā pieteikuma maksa ir EUR 350.

Pretendenti, kuri reģistrēti Vides pārvaldības un audita shēmā (EMAS) un/vai kuri ir sertificēti saskaņā ISO 14001 standartu, pieteikuma maksu samazina par 20 %. Šis samazinājums atkarīgs no nosacījuma, ka pretendents skaidri apņemas savā vides politikā nodrošināt savu produktu ar ekomarķējumu pilnīgu atbilstību ES ekomarķējuma kritērijiem visā līguma spēkā esamības laikā un ka viņa apņemšanās ir attiecīgi iekļauta sīki izstrādātos vides aizsardzības mērķos. Pretendenti, kas sertificēti atbilstīgi ISO 14001, katru gadu parāda, kā viņi šo apņemšanos īsteno. Tie, kas reģistrēti EMAS, iesniedz katru gadu pārbaudītas vides deklarācijas eksemplāru.

2. **Gada maksa**

Kompetentā iestāde katram pretendentam, kuram ir piešķirts ES ekomarķējums, var prasīt maksāt gada maksu līdz pat EUR 1 500 par ekomarķējuma izmantošanu.

Attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem un jaunattīstības valstu uzņēmējiem maksimālā gada maksa nepārsniedz EUR 750.

Mikrouzņēmumu gadījumā maksimālā gada maksa ir EUR 350.

Ikgadējā maksājuma laikposmu sāk skaitīt no dienas, kad pretendentam piešķirts ES ekomarķējums.

⁽¹⁾ MVU un mikrouzņēmumi, kā noteikts Komisijas Ietukumā 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) (Oficiālais Vēstnesis L 124, 20.5.2003. 36. lpp.).

IV PIELIKUMS

STANDARTLĪGUMS PAR ES EKOMARĶĒJUMA IZMANTOŠANAS NOSACĪJUMIEM

PREAMBULA

Kompetentā iestāde (pilns nosaukums), turpmāk "kompetentā iestāde",

kura reģistrēta (pilna adrese), un ko šā līguma parakstīšanas nolūkā pārstāv (atbildīgās personas vārds), (pilns īpašnieka vārds) kā ražotājs, izgatavotājs, importētājs, pakalpojuma sniedzējs, vairumtirgotājs vai mazumtirgotājs, kura oficiāli reģistrētā adrese ir (pilna adrese), turpmāk "īpašnieks", ko pārstāv (atbildīgās personas vārds), ir vienojušies par šādiem nosacījumiem attiecībā uz ES ekomarķējuma izmantošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu ⁽¹⁾, turpmāk "ES ekomarķējuma regula":

1. ES EKOMARĶĒJUMA IZMANTOŠANA

1.1. Kompetentā iestāde piešķir īpašniekam tiesības izmantot ES ekomarķējumu saviem produktiem, kā aprakstīts pielikumā pievienotajā produkta aprakstā, kas atbilst attiecīgās produktu grupas kritērijiem, kuri ir spēkā, ko Eiropas Kopienų Komisija pieņēmusi (datums) un kas publicēts *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* (pilna atsauce) un pievienots šim līgumam.

1.2. ES ekomarķējumu izmanto vienīgi ES ekomarķējuma regulas II pielikumā izklāstītajos veidos.

1.3. Īpašnieks nodrošina, ka marķējamais produkts visā līguma laikā vienmēr atbilst visiem ES ekomarķējuma regulas 9. pantā noteiktajiem izmantošanas nosacījumiem un noteikumiem. Jauns pieteikums nav jāiesniedz, ja izmaiņas produktu īpašībās neietekmē kritēriju ievērošanu. Tomēr īpašnieks par šādām izmaiņām informē kompetento iestādi, nosūtot ierakstītu vēstuli. Kompetentā iestāde var veikt atbilstošas pārbaudes.

1.4. Līgumu var paplašināt, iekļaujot plašāku produktu klāstu nekā sākotnēji paredzēts, par ko jāvienojas ar kompetentos iestādi, un ievērojot nosacījumu, ka tie pieder tai pašai produktu grupai un arī atbilst tās kritērijiem. Kompetentā iestāde var pārbaudīt, vai šie nosacījumi ir izpildīti. Attiecīgi groza pielikumu, kurā doti produkta apraksti.

1.5. Īpašnieks nereklamē vai nesniedz paziņojumu, vai neizmanto nevienu marķējumu vai logotipu tādā veidā, kas ir nepatiess un maldinošs vai kas rada neizpratni vai izraisa šaubas par ES ekomarķējuma integritāti.

1.6. Saskaņā ar šo līgumu īpašnieks ir atbildīgs par veidu, kā ES ekomarķējumu izmanto saistībā ar tā produktu, jo īpaši sakarā ar reklāmu.

1.7. Kompetentā iestāde, tostarp tās pārstāvji, kuri šādam nolūkam pilnvaroti, var veikt visas nepieciešamās pārbaudes, lai uzraudzītu, ka īpašnieks pastāvīgi ievēro produktu grupas kritērijus un izmantošanas nosacījumus un šā līguma noteikumus saskaņā ar ES ekomarķējuma regulas 10. pantā paredzētajiem noteikumiem.

2. ATĻAUJAS APTURĒŠANA UN ANULĒŠANA

2.1. Ja īpašnieks apzinās, ka viņš nevar izpildīt šā līguma 1. punktā ietvertos izmantošanas nosacījumus vai noteikumus, īpašnieks to paziņo kompetentajai iestādei un neizmanto ES ekomarķējumu, kamēr nav izpildīti izmantošanas nosacījumi vai noteikumi un par to paziņots kompetentajai iestādei.

2.2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka īpašnieks ir pārkāpis jebkuru no šajā līgumā paredzētajiem izmantošanas nosacījumiem vai noteikumiem, kompetentā iestāde ir tiesīga apturēt vai anulēt savu atļauju īpašniekam izmantot ES ekomarķējumu un ir tiesīga veikt vajadzīgos pasākumus, lai īpašnieks to turpmāk neizmantotu, tostarp pasākumus, kādi ir paredzēti ES ekomarķējuma regulas 10. un 17. pantā.

⁽¹⁾ OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.

3. ATBILDĪBAS IEROBEŽOŠANA UN ATLĪDZINĀŠANA

- 3.1. Īpašnieks nedrīkst iekļaut ES ekomarķējumu kā jebkura galvojuma vai garantijas daļu saistībā ar šā līguma 1.1. punktā norādīto produktu.
- 3.2. Kompetentā iestāde, tostarp pilnvarotie pārstāvji, nav atbildīgi par nekādu īpašniekam radušos zaudējumu vai kaitējumu, kuru izraisījusi ES ekomarķējuma piešķiršana un/vai izmantošana.
- 3.3. Kompetentā iestāde, tostarp pilnvarotie pārstāvji, nav atbildīgi par nekādu trešai personai radušos zaudējumu vai kaitējumu, kuru izraisījusi ES ekomarķējuma piešķiršana un/vai izmantošana, tostarp reklamēšana.
- 3.4. Īpašnieks atlīdzina jebkuru zaudējumu, kaitējumu vai saistības, kuras radušās kompetentajai iestādei vai tās pilnvarotajiem pārstāvjiem un garantē atlīdzību kompetentajai iestādei un tās pilnvarotajiem pārstāvjiem, ja īpašnieks ir pārkāpis šo līgumu vai ja kompetentā iestāde ir palāvusies uz īpašnieka sniegto informāciju vai dokumentāciju, tostarp jebkuras trešās personas prasības.

4. MAKSAS

- 4.1. Pieteikuma maksas un gada maksas lielumu nosaka saskaņā ar ES ekomarķējuma regulas III pielikumu.
- 4.2. ES ekomarķējuma izmantošana ir atkarīga no attiecīgajām savlaicīgi samaksātajām maksām.

5. LĪGUMA ILGUMS UN PIEMĒROJAMĀS TIESĪBAS

- 5.1. Izņemot šā līguma 5.2., 5.3. un 5.4. punktā paredzētos noteikumus, šis līgums ir spēkā no tā parakstīšanas dienas līdz (...) vai līdz produktu grupas kritēriju termiņa beigām, atkarībā no tā kurš termiņš ir agrāk.
- 5.2. Ja īpašnieks ir pārkāpis jebkuru no šā līguma izmantošanas nosacījumiem vai noteikumiem 2.2. punkta nozīmē, kompetentā iestāde ir tiesīga to uzskatīt par līguma pārkāpumu, kas kompetentajai iestādei dot tiesības papildus 2.2. punktam izbeigt līgumu pirms termiņa, kas norādīts 5.1. punktā, nosūtot ... (termiņu nosaka kompetentā iestādē) īpašniekam ieregistrētu vēstuli.
- 5.3. Īpašnieks var izbeigt līgumu, trīs mēnešus iepriekš sniedzot kompetentajai iestādei paziņojumu, kuru nosūta ierakstītā vēstulē.
- 5.4. Ja produktu grupas kritēriji, kā noteikts 1.1. punktā, tiek paplašināti, nemainot produktu grupas kritēriju termiņu, un ja kompetentā iestāde vismaz trīs mēnešus pirms produktu grupas kritēriju un šā līguma termiņa beigām nav sniegusi rakstisku paziņojumu par līguma izbeigšanu, kompetentā iestāde vismaz trīs mēnešus iepriekš informē īpašnieku par to, ka līgums tiks automātiski atjaunots uz laikposmu, kamēr ir spēkā produktu grupas kritēriji.
- 5.5. Pēc šā līguma izbeigšanas īpašnieks ES ekomarķējumu saistībā ar šā līguma 1.1. punktā un pielikumā aprakstīto produktu nedrīkst izmantot ne marķēšanai, ne reklamēšanai. Tomēr sešus mēnešus pēc līguma izbeigšanās ES ekomarķējumu var izmantot precēm, kuras pieder īpašniekam vai citām personām un kuras ir izgatavotas pirms līguma izbeigšanās. Minēto noteikumu nepiemēro, ja līgums ir izbeigts 5.2. punktā paredzēto iemeslu dēļ.
- 5.6. Uz jebkurām domstarpībām starp kompetento iestādi un īpašnieku vai uz jebkuru vienas puses prasību pret otru pusi, kuras pamatā ir šis līgums un kura nav atrisināta ar līgumslēdzēju pušu savstarpēju vienošanos, attiecas piemērojamie tiesību akti, ko nosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām ("Roma I") ⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") ⁽²⁾.

Līguma daļa ir šādi pielikumi:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu kopija (attiecīgajā(-s) Kopienas valodā(-s)),
- produkta apraksts, kurā iekļauj vismaz nosaukumus un/vai izgatavotāja starptautisko atsauces numuru, izgatavošanas vietu un attiecīgo ES ekomarķējuma reģistrācijas numuru vai numurus,
- Komisijas lēmuma (par produkta grupas kritērijiem) kopija.

⁽¹⁾ OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.

vieta datums

.....

(kompetentā iestāde)

pilnvarotā persona

.....

(juridiski saistošs paraksts)

.....

(īpašnieks)

pilnvarotā persona

.....

(juridiski saistošs paraksts)

V PIELIKUMS

PRASĪBAS SAISTĪBĀ AR KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM

1. Kompetentā iestāde ir neatkarīga no organizācijas vai produkta, kuram tā veic novērtēšanu.

Iestāde, kas pieder uzņēmumu asociācijai vai profesionālajai federācijai, kura pārstāv uzņēmumus, kas iesaistīti novērtējamo produktu izstrādē, izgatavošanā, piegādē, uzstādīšanā, lietošanā vai apkalpošanā, var tikt pilnvarota par kompetento iestādi, ja ir pierādīta tās neatkarība un interešu konflikta neesamība.

2. Kompetentā iestāde, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, nav vērtējamo produktu konstruktori, izgatavotāji, piegādātāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkalpotāji, ne arī to pilnvaroti pārstāvji. Tas neizslēdz novērtējamo produktu izmantošanu, kas nepieciešama atbilstības novērtēšanas iestādes darbībai, vai produktu izmantošanu personīgiem mērķiem.

Kompetentā iestāde, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem nav tieši saistīti ar šo produktu izstrādi, izgatavošanu vai konstruēšanu, tirdzniecību, uzstādīšanu, lietošanu vai apkalpošanu, kā arī nepārstāv šajās darbībās iesaistītās personas. Viņi neiesaistās darbībās, kuras varētu būt konfliktā ar viņu sprieduma neatkarību un integritāti saistībā ar atbilstības novērtēšanu, ko viņi ir pilnvaroti veikt. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

Kompetentās iestādes nodrošina, ka to filiāļu vai apakšlīgumu slēdzēju darbības neietekmē atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

3. Kompetentās iestādes un to darbinieki veic atbilstības novērtēšanas darbības ar visaugstāko profesionālo godīgumu un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā bez jebkāda spiediena un pamudinājumiem, galvenokārt finansiāliem, kas varētu ietekmēt viņu lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši no to personu vai personu grupu puses, kuras ir ieinteresētas šo darbību rezultātos.
4. Kompetentajai iestādei jānodrošina saskaņā ar šo regulu tai piešķirto atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšana neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus tā veic pati, vai tos veic kāds cits tās uzdevumā, tai ņemoties atbildību par šiem uzdevumiem.

Kompetentajai iestādei vienmēr un visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un produktu veidiem un kategorijām, saistībā ar ko tā ir pilnvarota, ir:

- a) nepieciešamās tehniskās zināšanas un pietiekama un atbilstīga pieredze, lai veiktu atbilstības novērtēšanas uzdevumus,
- b) to procedūru apraksts, saskaņā ar kurām veic atbilstības novērtēšanu, nodrošinot pārredzamību un to, ka šīs procedūras ir iespējams atkārtot. Tai ir piemērota politika un procedūras, ar ko darbība, ko tā veic kā pilnvarotā iestāde, ir nodalīta no pārējās darbības,
- c) procedūras darbību veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai attiecīgie uzņēmumi ražo sērijveida produktus vai ne.

Tai ir nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, un ir piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam un iekārtām.

5. Darbiniekiem, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas darbību veikšanu, ir:

- a) plašas zināšanas par visām atbilstības novērtēšanas darbībām saistībā ar kompetentā iestāde ir pilnvarota;
- b) nepieciešamās spējas sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas uzrāda, ka novērtēšana ir veikta.

6. Tiek garantēta kompetento iestāžu, to augstākā līmeņa vadības un darbinieku, kuri veic novērtēšanu, objektivitāte.

Atalgojums, ko saņem kompetentās iestādes augstākā līmeņa vadība un darbinieki, kas veic novērtēšanu, nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.

7. Kompetentās iestādes piedalās attiecīgajās standartizācijas darbībās un šīs regulas 13. pantā minētās kompetento iestāžu darbības darbībās, vai arī nodrošina, ka to novērtēšanas personāls ir informēts par minētajām darbībām, un šīs darbības darbības rezultātā pieņemtos administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus piemēro kā vispārīgas pamatnostādnes.
-